

Grogersen: Jeg skal sige, hvad jeg allerede kunde sige for to Aar siden, da Lovforslaget første Gang var til Behandling, at vi kan ikke støtte dets Gennemførelse. Vi har ikke den Tro, som de 3 Partier har, at man ved en Tilskudsordning af denne Art kan skaffe mere Arbejde; gennem Tilskud fra Staten kan man flytte Arbejde fra den ene Virksomhed til den anden, men man kan ikke skabe mere Arbejde. Det er ogsaa vor Opfattelse, at der vil blive mere Arbejde som Helhed, ved at Pengene bliver ude hos de private Arbejdsgivere.

Det ærede Medlem Hr. Rager opfordrer Industriens Arbejdsgivere til at anvende Loven og siger, at Pligten til at benytte Loven ligger hos Arbejdsgiverne; jeg tror, denne Opfordring er ganske unødvendig, naar det antydes, at man vil kunne faa indtil 600 Kr. om Aaret til Hjælp til Arbejdsløn for hver enkelt Arbejder. Der er sikkert Arbejdsgivere nok, der kunde lide at faa saa stor en Del af Arbejdslønnen udbetalt af det offentlige. Jeg tror altsaa ikke, at Lovforslagets Gennemførelse vil betyde øget Arbejde; derimod er det muligt, at det inden for visse Virksomheder vil komme til at betyde mere Udbytte, saadan som vi har set, Resultatet har været af andre Foranstaltninger. Staten har truffet, om hvilke man ogsaa har sagt, at de bragte mere Arbejde. Vi vil ved tredje Behandling stemme imod Lovforslaget; vi ser paa det, ganske som Venstre gør. Det undrer os, at Det konservative Folkeparti, der havde saa stærke Indvendinger mod Lovforslaget ved første Behandling, kaldte det en Rammelov og sagde, at man ikke kunde se, paa hvilke Omraader den vilde faa nogen Betydning, nu er gaaet over paa den anden Side.

Socialministeren (Steincke): Jeg takker det ærede Udvalg, fordi det endelig eiter endeløse Forhandlinger har tilendebragt Arbejdet og tilendebragt det med det Resultat, her foreligger. Det er nemlig rigtigt, som den ærede Ordfører for Udvalget fremhævede, at der har været holdt en lang Række Møder, og jeg kan vel egentlig ogsaa have Ret til at tilføje, at praktisk taget for hvert Møde, der er holdt, er Lovforslaget blevet indskrænket. Oprindelig var det min Tanke — for en saa ukyndig Person — en nærliggende Tanke —, at det var bedre for Samfundet at give en Brøkdæl af det, man udbetalte som Arbejdsløshedsunderstøttelse, til Arbejdsløn i Stedet for at have vedkommende Personer gaaende paa Gaderne uden at bestille noget, men Tanken var saa nærliggende, at den naturligvis var urigtig; det

viste sig, at jo flere sagkyndige der fik fat i den, des rigtigere og rimeligere blev det at lade Folk blive ved at være arbejdsløse fremfor at give Tilskud til deres Beskæftigelse. Jeg siger ikke dette paa nogen Maade ironisk, det kunde ikke falde mig ind, for jeg kan ikke maale mig med den Sagkundskab, der har været af den anden Opfattelse. Det begyndte i Ministermødet, hvor man i høj Grad stækkede mine Planer, derefter gik det til Arbejdsløshedsraadet, hvor en endnu mere fremragende Sagkundskab fortalte, at det var helt umuligt.

Endelig er det kommet til Udvalget, hvor den allerhøjeste Sagkundskab har indskrænket Forslaget yderligere. Den Sagkundskab, der ligger over den allerhøjeste Sagkundskab, Retsforbundet, meddeler, at det vil virke modsat af sin Tanke, selv i den indskrænkede Form, hvori det nu fremtræder. Man vil derfor forstaa, at det ikke er Ironi, men Glæde over, at der overhovedet er kommet noget ud af det efter den Gennemgang, et æret Medlem — jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Rager — meget træffende kaldte Skærsilden, der lægger mig disse Udtalelser i Munden. En lille Trøst har jeg dog for min enestaaende Naivitet paa dette Omraade, at man i andre Lande, ganske vist kun større Lande, hvor naturligvis Vanskelighederne er mindre, har været betydelig længere inde paa denne Vej, end vi her har været. Det har den ærede Ordfører for Venstre ogsaa opdaget, og han har henvist bl. a. til Tyskland og Finland. Naar den ærede Ordfører særlig henviste til Tyskland, antager jeg, det er for at trøste sin lige saa ærede Partifælle, det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, der for ganske kort Tid siden i det berømte Blad „Fyns Tidende“ udtrykkeligt og med stærke Ord er gaaet ind for, at der maa gøres noget for at fremme Beskæftigelsen. Jeg henviser til denne interessante Kronik, hvis man foretrækker at læse den fremfor det Bilag, der er sendt Udvalget fra mig; det er praktisk taget det samme, som staar i det, kun at det ærede Medlem, der altsaa har afskrevet denne Del af Materialet, lægger mere Vægt paa Skattelettelse end paa den Form for Tilskud, jeg her har nævnt. Imidlertid har hverken det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, som jeg altsaa nævner med Taknemmelighed i denne Forbindelse, eller det ærede Medlem Hr. Elgaard opdaget, at endnu et lille Land, nemlig Frankrig, har vovet sig længere ud end det store Danmark. I Frankrig er Arbejdsministeren ved et Dekret af 29. Januar 1935 blevet be-